

Một vài cửa hàng mùa cuối mùa, mang lại đôi chút không khí se lạnh vào những buổi chiều hôm, báo hiệu một năm lại sắp trôi qua, Sài Gòn vội vã bước vào những ngày cuối năm. Không khí nhộn nhịp tấp nập của những ngày nghỉ lễ. Những ta bắt đầu nghĩ đến Lễ Giáng Sinh, Tết Tây, Tết Nguyên Đán gần nhau. Năm nay Tết Nguyên Đán cách Tết Tây 26 ngày. Tết Tây 1-1-2009 vào ngày thứ Năm, 6 tháng 12 Âm Lịch. Tết Nguyên Đán vào ngày thứ Hai 26-1-2009.

Bởi thời điểm sinh hoạt, tính toán của người Việt Nam các thành phố lớn đã vào mùa "lo Tết". Tất cả các doanh nghiệp đến các tổ nhân và ngay cả các công nhân cũng đã nhìn về những ngày lễ tết sắp đến. Người khá giả lo chuồn bỏ những chuyến đi cho những ngày nghỉ cuối năm: Đà Lạt, Nha Trang, Vịnh Hạ Long hay đi nước ngoài. Có điều chắc chắn là cho đến nay không ai mua vé đi Thái Lan, dù các sân bay đã mở cửa. Công nhân thì lo chốt bó, tính chuyển và thăm quê sau một năm dậm dề hồi sôi nổi một làm việc ở các khu công nghiệp.

Năm nay khác với mọi năm, một số công nhân làm việc ở thành phố có ý định sau Tết này sẽ "trở" về quê nhà, không trở lại với các xí nghiệp nữa. Bởi nhiều công ty xí nghiệp thua lỗ, không đủ tiền trả công nhân. Có những ông chủ bỏ cửa chợ lý lý người, công nhân dỗi dãi. Làm cả tháng không đủ tiền trả nợ áo cơm. Công nhân đến xin nghỉ thôi việc cả chục. Chủ nhà trọ chửi sủa, xỉn xỉn đi cửa công nhân.

Các doanh nghiệp, các cửa hàng tiếp nhận bán tháo hàng cũ, mua hàng mới ngay từ vài tháng trước. Đây là dịp cuối cùng cho họ cạnh tranh, không bán được hàng cũ kẻ nhếch nhếch và nhếch nhếch trong buổi kinh tế suy thoái trầm trọng này rồi sẽ dằng dặc tiếp phá sản. Do đó, cuộc cạnh tranh mới ngày, thậm chí mới lúc, càng trở nên khốc liệt. Và cũng vì số sống còn, các "ông lớn" trong kinh doanh xé nát "súp bô" lao vào cuộc chạy đua cuối năm.

Những "hit to king" nhiều hơn những người đi mua

Có thể nói một cách chính xác rằng không năm nào như năm nay, "chính sách đi hạ giá" lại diễn ra sôi nổi đến như thế. Đi hạ giá từ hệ thống bán "son" đến một hàng tạp quăn áo sà dơ giày dép. Ở đâu cũng hạ giá từ 20% đến 50-60%, có một hàng hàng đến 70-80%. Hạ giá thật chứ không phải hạ giá "lèo".

Gây chú ý nhiều nhất là các cửa hàng lớn buôn bán kim khí điện máy. Các loại hàng tiêu xài dân nay được gọi là cao cấp, nhưng bây giờ hầu như nhà nào cũng có là tivi, tủ lạnh, máy giặt, máy vi tính, máy chụp hình, điện thoại hàng thông dụng như cái bàn ủi, nồi cơm điện... tất cả đều có giá "thê thảm". Cửa mở trang báo hàng ngày, bên s có đầy thông tin quảng cáo các "trung tâm mua sắm" và "kim khí điện máy". Nhưng dòng quảng cáo thật hấp dẫn "chợ a bao gì rẻ điện thoại", giá cũ 15 triệu, giá mới chỉ có 9.999.000 VNĐ, còn được tặng thêm một cái đĩa giá 1 triệu đồng. Mua một chiếc máy, mua hàng cao cấp tặng thêm phụ kiện vài trăm ngàn đến 1 triệu mua bất cứ hàng nào... "Chợ khuyến mãi có 1 tuần thôi, nhanh chân lên kẻo hết". Nhưng thật nhiên, ở Sài Gòn thì ai cũng hiểu đó là nói dóc. Sau thời hạn này điện thoại khác, và người ta hy vọng đợt sau sẽ hạ giá hơn đợt trước.

Khung cảnh những cửa hàng này có vẻ tấp nập. Người đi mua đến chợ n hàng đã đành, nhưng người không mua cũng đến "xem chơi cho biết". Tôi và một người bạn chọn cửa hàng mua gì cũng bất chút thì giờ đến thăm. Cách mời chào cửa các cửa hàng bây giờ cũng "tiện bề" lắm. Ngay từ các cửa ra vào, đã có hai hàng người đứng dàn chào rất cung kính, cúi đầu chào khách hàng theo kiểu... phim Hàn Quốc. Các kính sáng choang, hàng hàng lớp lớp nên pho bóng bảy thật quý nữ. Nhưng nhìn kỹ thì thấy là các gian hàng trưng bày máy truyền hình để các nhãn hiệu. Nhiều nhất thấy là các hãng Nhật rồi đến Hàn Quốc, Indonesia... Hàng Mỹ, Pháp rất ít. Các cửa "tiếp thị" mời mời mời thích công dụng và cách sử dụng từng món hàng. Người xem đông, nhưng người mua lèo tèo. Một vài thứ rẻ tiền được bán ra ngay từ quầy hàng. Còn những thứ hàng cao cấp được mang đến tận nhà, lắp ráp, cho chạy thử xong mới lấy tiền.

Tôi chọn mua gì, đã có sẵn "cổng USB", nhưng thấy cái cổng USB 2GB này đây quá rẻ, chỉ có 69.000 VNĐ (bằng 4 triệu kim), trong khi tháng trước tôi phải mua với giá gấp đôi, tôi liền "nhân tiện" mua thêm một cái nữa, gọi là có mua. Với loại cổng USB thì không bao giờ thiếu, dùng nó chứa tài liệu, hình ảnh là tiện dụng dĩ yên tâm hơn là những cái CD.

Cho thời thôi, tôi và anh bạn cũng một hồi một giờ đi "hit to king" (hít thở kính) trong cửa hàng. Cho đến lúc này, theo nhận định của anh bạn tôi, vẫn là một tay có khiếu về thời trang mới, dù đến giờ giá những sản phẩm mua rất kém. Kém hơn hết mới năm vào dịp này. Cái túi tiền của người dân đang lép vế, người ta phải tiết kiệm nhiều hơn mua sắm. Và người dân lại có lợi bàn Mao Tôn Cống rỗng vào đầu năm 2009, khi Hiệp Định Thương mại Quốc tế (WTO) có hiệu lực, các hãng buôn lớn của Mỹ, Úc, Pháp "đổ bộ" vào Việt Nam, hàng hóa sẽ thật hơn, mới hơn và cũng có thể sẽ rẻ hơn. Vì ban đầu bao giờ các ông lớn này cũng sẽ bán với giá rẻ theo kiểu "cho đến đâu họ mới bán được lấy lãi dài dài vô thời hạn".

Nhìn chung, hầu hết các cửa hàng lớn, bán hàng "xịn" lúc này đang rất vắng khách. Những nhà buôn bán đồ gỗ, trang trí nội thất, các shop chuyên bán thú cưng ngoài, các cửa tiệm vàng bạc, đến các khách sạn 4-5 sao vắng hàng. Các dịch vụ du lịch cũng đua nhau xuống giá, nhưng cũng khó lôi kéo được du khách. Những hãng cho biết số khách giảm từ 20-30% so với năm trước. Nhà đất cũng đang "đóng băng", chung cư cao cấp có giá từ 1-2 ngàn Mỹ kim mét mét vuông, dù năm hết giá trên trời, nay xuống giá "sát đất" cũng rất ít khách đến thăm. Các hãng xe hơi đang giảm giá mạnh. Như những cách đây chừng năm, giá chiếc xe Santa Fe máy dầu 2.0 CRDi bán MLX cửa Hyundai có giá 52.000 Mỹ kim thì hiện tại giá bán ra chỉ còn 42.000 Mỹ kim.

Một số doanh nghiệp khác cho biết họ đang chấp nhận bán xe chui để thu hồi vốn, bởi xe tị nạn đang còn nhiều.

Một phần vì chửa đẻ nên "giữ G" cửa một năm mua sắm, nhưng phần chính vẫn là cái túi tiền cửa người dân lép quá rồi. Ngoài trừ những ông chủ ngành đó chứ cũng ra đô-la như ông Giám đốc cái Dự án Đông-Tây, như bà buôn bán sang tên giá cả Nam Phi thì mua gì nào cũng được. Có khi chừng cửa mua cũng có người mang đến tặng gọi là "quà tình cảm" như ông Phó chủ tịch tỉnh Lào Cai Nguyễn Ngọc Kim bào chữa trước tòa rằng những cái phong bì tiền cửa bà Nguyễn Thị Ngọc Liên mang đến là "quà tình cảm".

Bây giờ mới biết "phần vinh giá" là thế nào

Tuy nhiên, con số đó không nhiều, 95% người Việt Nam lúc này đang lo "thịt lụng bụng bưng". Bởi một thành phố chỉ "sáng đèn" những cửa hàng đồ nội thất, còn thất số trong tâm trí người dân là đói khổ. Bây giờ người ta mới hiểu thế nào là "phần vinh giá", chỉ năm 1975, thế người này mới nhập cửa vào Sài Gòn, chừng ai hình dung rồi nó ra sao.

Đúng như phần vẫn cửa mới mới, xô bồ, chen lấn với những lô cửa, gà, voi... cửa biết đến bao giờ mới được tháo gỡ, theo là "điều kiện" cửa ông Trần Quang Phương, Giám đốc Sở Giao thông Vận tải TP. Sài Gòn, cho biết thì: "TP. Sài Gòn mới chỉ đào 27% km đường cửa Dự án Vành đai Môi trường và tính cửa 12,5 km Dự án Cầu thị trấn Môi trường nước, thì còn cửa đào 52 km đường nữa". Cửa biết đến năm nào mới xong, người dân không tin vào lời hứa năm 2010 hay 2015. Không phải cửa Hài lòng Nhân dân Thành phố cũng đem ra bàn, đem những "bức xúc" cửa nhân dân ra trình làng, mới và xịn rồi đâu vẫn hoàn đẹp. Kể từ đường Sài Gòn vẫn đang là một lời than vãn ai oán hàng ngày cửa hơn 6 triệu dân TP. Sài Gòn.

Cứ đổ vào "nghi án hời lợ cợ a PCI"

Thế những nời buôn này chợa người thì trong tuôn này lợ i đợ cợ tô đợ m thêm mợ t nét chợ m phá sâu hợ n, nhợ vợ t dao cợ t trong tâm tợ ngợ i dân Sài Gòn. Đó là viợ cợ ngày 4-12, Đợ i sợ Nhợ t tợ i Viợ t Nam Mitsuo Sabaka, tuyên bợ nợ cợ này tợ m ngợ ng mợ i đợ án ODA mợ i cợ lợi suợ t tợ u đợi cho Viợ t Nam tợ i khi cợ kợ t luợ n cuợ i cợng vợ nghi án hợ i lợ cợ a Công ty Tợ vợ n quợ cợ tợ Thái Bình Đợ ng (PCI).

Hai tuợ n trợ cợ, tợi đợ cợ đợ p tợ ng trờ vợ i bợ n đợ cợ vợ "sợ mợ t mợ t" làm tợ n hợ i nghiêm trợ ng đợ n thợ đợ n Quợ cợ Gia, trong vợ hợ i lợ xợ y ra giợ a TP. Sài Gòn. Đợ n nay cợ "biợ n chuyợ n" mợ i. Sau khi phợa Viợ t Nam đợ a ra hành đợ ng cợ thợ tợ m ngợ ng chợ cợ ông Huợ nh Ngợ cợ Sợ là Giám đợ cợ Ban Quợ n Lý đợ án và đợ ng thợ i là Phó Giám đợ cợ Sợ Giao thông Vợ n tợ i Thành phợ.

Phợa Nhợ t Bợ n đợ cợ mợ t giợ i phợp cợ ng rợ n hợ n: Trong bài phợt biợ u tợ i Hợ i nghợ Nhợm tợ vợ n các nhà tài trợ cho Viợ t Nam (CG) ngày 4-12-2008, Đợ i sợ Nhợ t Bợ n Mitsuo Sakaba cho biợ t, đợ u năm 2008, Chớnh phợ Nhợ t Bợ n đợ tuyên bợ đợ đợ nhợ nâng các khoợ n vay ODA (Viợ n trợ phợt trợ n chớnh thợ cợ) lợ tợ ng cợ ng 65,3 tợ yen cho nợ a đợ u cợ a năm tài chớnh 2008 cho các đợ án cợ sợ hợ tợ ng nhợ m cợ i thiợ n hợ thợ ng giao thông và thoợ t nợ cợ tợ i Viợ t Nam. "Tuy nhiờn, tợ t cợ thợ tợ cợ liên quan đợ n các đợ án này đợ tợ m đợ ng sau khi vợ tham nhợng PCI đợ cợ đợ a ra ánh sáng".

Đợ i sợ Nhợ t Bợ n bày tợ sợ hợ i tợ cợ trợ cợ vợ tham nhợng cợ a mợ t công ty Nhợ t Bợ n liên quan đợ n đợ án cợ nguợ n vợ n hợ trợ cợ a Nhợ t Bợ n tợ i Viợ t Nam.

Cuợ i bài phợt biợ u tợ i CG, Đợ i sợ Mitsuo Sakaba nợi: "Thợ t đợng khớch lợ khi chợ ng kiợ n lợnh đợ o Chớnh phợ Viợ t Nam tợi thợ hiợ n quyợ t tâm mợ nhợ mợ đợ chợ ng tham nhợng và Nhợ t Bợ n mong muợ n thợc giợ cợ Chớnh phợ Viợ t Nam tợi pợ tợ cợ các nợ lợ cợ đợ ngợ nợ a tham nhợng tợi đợ n".

Lợ i tuyên bợ đợ y tợng ngoợ i giao đợ, ngợ i ta thợ y rợ chớnh phợ Nhợ t chợ a hợi lợng. Vợ thợ hợ mợ i mong Viợ t Nam "tợi pợ tợ cợ các nợ lợ cợ đợ ngợ nợ a tham nhợng tợi đợ n". Hợ tợ m đợ ng nguợ n vợ n hợ trợ cho Viợ t Nam nhợ tợ bao năm nay. Hợ sợ nhợ ng mợn tợi n khợ ng lợ đợ ngợ i dân

không được có hàng bao nhiêu mà rơi vào túi các quan tham. Ông Đãi s. Nhật gửi thích: "S. khó để lấy lại s. ng h. t. công chúng Nhật Bản thúc đẩy vi. n tr. thêm cho Việt Nam và chúng tôi không thể h. a nh. ng kho. n vay b. ng đ. ng yen m. i cho đ. n khi y. ban h. n h. p gi. a hai n. c. th. c hi. n các gi. i pháp ch. ng tham những ý nghĩa và hi. u qu.". Nói cho rõ h. n, ng. i dân Nhật không đóng thuế để làm giàu cho nh. ng anh tham những n. c. khác.

Nếu nh. ... có một vài i. c. a ng. i trong cu. c

S. vi. c này đã khiến ng. i dân Việt Nam, nh. t là ng. i dân TP. Sài Gòn "ê. m", chú ý theo dõi đ. n ti. n c. a s. vi. c. Nh. ng nh. ng thông tin chi ti. t và nh. ng b. ng ch. ng dù ch. là ban đ. u v. n ch. a có. Đi. u này khiến cho đ. lu. n càng gay g. t h. n. Vì lý do nào thông tin v. phía Việt Nam quá ch. m nh. th. ?

Tr. i v. vi. c này, sáng 5-12, trong phiên b. m. c k. h. p th. 14 HĐND TP. Sài Gòn, Phó Ch. t. ch th. ng tr. c UBND Nguyễn Thành Tài đã dành khá nhi. u th. i gian để gi. i trình các v. n đ. liên quan đ. n v. h. i i. c. a PCI mà các đ. i bi. u đã ch. t v. n. Ông Tài nói: Sai ph. m t. i PCI h. u h. t đ. u đ. c thông tin qua ngu. n báo chí n. c. ngoài mà đã là báo chí thì ch. mang tính ch. t tham kh. o. Ch. đ. n khi Tòa án Nhật phán quy. t x. lý m. t s. đ. i t. ng liên quan, lãnh đ. o thành ph. m. i cân nh. c và quy. t đ. nh t. m đình ch. công tác ông Hu. nh Ng. c S. đ. ph. c v. công tác đi. u tra".

"Tôi là ng. i tr. c ti. p làm vi. c v. i phía Nhật và đã kh. ng đ. nh c. hai n. c. ch. a ký hi. p đ. nh, phía Nhật không thể tr. c ti. p đi. u tra công dân Việt Nam mà vi. c đó ph. i do các c. quan đi. u tra c. a Việt Nam ti. n hành".

Ông t. v. không hài lòng khi bày t. : "Tôi đã làm vi. c v. i phía Nhật kho. ng 7-8 i. n, i. n nào cũng đ. ngh. đ. c cung c. p h. s. ch. ng c. ph. m pháp c. a cán b. liên quan nh. ng đ. n nay, phía b. n v. n ch. a đáp. ng".

Đi. u này ch. ng t. , s. c. ng tác c. a hai bên v. n ch. a ch. t ch. ho. c ch. a ti. n tri. n, ch. a đ. n lúc đ. c công khai hóa m. i ch. ng c. sau đi. u tra.

Tuy nhiên, không hẳn là mọi yếu tố đều tùy thuộc vào phía Nhật Bản. Nếu như người dân biết được một phần trong bản trình bày của ông Huỳnh Ngọc S, một người mà "sáng chói" trong nghị án nhân hội tại tòa án này, dù luận sự bất gay gắt hơn và người dân không có cảm thấy rằng là mình bị bắt buộc nhà chức trách có ý định bao che. Dù ông S, lúc này vẫn có thể "báo cáo" là mình vô tội, mình làm cho người khác hoảng sợ, chia chác họ không chia chác cho người nào. Song ít nhất thì cũng có thể nói của người trong cuộc. Còn có tội hay không, sau này có quan điều tra của cả hai phía sẽ xác định được.

Quá bóng trách nhiệm đưa ra vậy đâu?

Trong phiên họp này, nhiều điều bị hiểu lầm trách nhiệm của S Giao thông Vận tải trong việc Giám đốc Ban quản lý Dự án Đường Đông-Tây Huỳnh Ngọc S bị đình chỉ vì nghi vấn nhân hội trong vụ PCI. Ông Phóng thủ án nhân, ông S là Phó Giám đốc nên S cũng có một phần trách nhiệm.

Tuy nhiên, ông Phóng trình bày: "Dự án Đường Đông-Tây thuộc nhóm A, do UBND TP. Sài Gòn quản lý chứ không phải S GTVT. Việc giáo dục cán bộ, công nhân viên Ban quản lý dự án này cũng không phải chức năng của S". Ông Đặng Văn Khoa chốt vấn đề: Ông S là cấp dưới, là bản ông Phóng, mà không liên quan là vô lý.

Quá bóng trách nhiệm lại đổ về phía công thành của cấp trên, một cái công thành rằng toác hoác, nhưng không có tên có và quá nhiều nhân vật nên không ai gọi. Không thể chỉ đích danh ai là người có liên quan, có trách nhiệm.

Vậy ông Giám đốc S GTVT TP. Sài Gòn có liên quan hay không, liên quan thế nào lại là chuyện khác phải phân tích.

Sau cuộc họp, ông Ông Trưởng Trưởng Nghĩa - Phó Ban Kinh tế Ngân sách HĐND TP. Sài Gòn "tâm sự" với phóng viên báo chí: "Tôi cảm thấy hơi tiếc. Giá như, trong kỳ họp lần này, các cơ quan có trách nhiệm thông báo cho họ hơn về kết quả điều tra trước đó thì điều bị hiểu và đang bào, cả tri sự hoàn toàn khác".

Nói cho đúng, người dân bắt "bóc mình" hơn, bắt những lời đồn đoán... cũng như thế.

Radio Catinat nói gì

Chính vì sự thiếu thông tin này nên những cái đồn cớ gì là "Radio Catinat" tha hồ bàn ngang tán dóc. Các công ty, những quán cafe, những quán ăn, những nơi "trà dư tửu hậu" đã từng có những thông tin rằng "ý cái ngôi nhà bên cạnh quán Cafe 32 Nguyễn Thị Diệu là nơi các nhà thầu Nhật Bản trao tiền hối lộ cho ông S. Và đồn cớ gì thích là đó là trường của PCI nên họ đốt máy quay phim, họ còn chửi mắng với những công nhân là đã trao tiền đảng hoàng chứ không phải khai khoáng. Kìa là lời đồn đoán này không hơn là không có lý, những hoàn toàn vô căn cứ.

Và cũng có ông ra với trạm tư "bình luận" rằng sự dĩ ngôn của Nhật được đưa trong danh sách những nhà cho vay vốn vì các ông thấy nhìn là mà xem, trong các gia đình Việt Nam, từ thành phố với thôn quê, họ mua sắm những vật gia dụng, tiền nghỉ trong nhà, họ mua sắm là hàng Nhật. Từ cái xe gắn máy, cái quạt máy, cái bàn, cái phích cơm điện, những hàng cao cấp hơn như máy lạnh, tủ lạnh, tivi, xe hơi... đều mua từ các hãng Nhật. Hơn 50 năm rồi, người Việt Nam đã chi bao nhiêu tiền vào những mua sắm hàng đó và đến nay vốn còn tích lũy, ngày mua sắm nhiều hơn. Các hãng Nhật đã mang về bao nhiêu lợi nhuận? Cho nên sự cho vay vốn cũng là điều tất nhiên, với lợi nhuận cũng được họ trong việc Việt Nam thực hiện những công trình đó như với các dự án công sự hàng, những công trình giao thông và họ thoát nợ. Tăng công suất nhà máy nhiệt điện Phả Lại, nhà máy nhiệt điện Phú Mỹ, dự án công trình môi trường nước ở Hà Nội và TP. Sài Gòn... Có đến thì dân mua dùng hàng đó, có được giao thông thuận lợi thì dân mua xe... Có đi có lại công việc các ông. Họ mua vay rồi cũng phải trả, đi ta chờ trả được thì đi con cháu chúng ta phải trả cho ăn uống được đâu. Thế họ này đi cha Nhật họ mua sắm ít, thế họ sau đi con họ cũng họ mua sắm có mua đi đâu.

Tuy nhiên, chắc ai dám chắc rằng với nghi án này bao giờ sẽ trở thành "vấn đề" và nó sẽ kéo dài trong bao lâu. Họ chờ hy vọng, với những lý do và đến chừng nào này sẽ được giải quyết nhanh chóng hơn để khi làm mất mất Việt Nam trên thế giới.

Một bên khác có với "thời sự" như sau: Chúng ta có thể giữ mình, tránh sự thất bại, những trong sân chơi hội nhập, thế giới buộc ta phải nhìn những vào những sự thất bại. Báo chí trong nước có thể giữ im lặng vì lý do này lý do khác, những với báo chí nước ngoài, không có gì có thể ngăn họ đi đến tận cùng của sự thất bại. Những lời bình luận của họ sẽ phát đi khắp thế giới.

Những ngày cuối năm ấm áp

Tên: Văn Quang

Tháng: 03, Ngày: 01, Năm: 2009 09:52

Vài hàng trống trải trên phố có thể nhìn xuyên suốt từ góc nhìn của Sài Gòn, từ bên ngoài "phố vinh" đến nơi ấm áp trong tâm hồn người dân vào những ngày gần bước sang cuối năm 2008 này.